

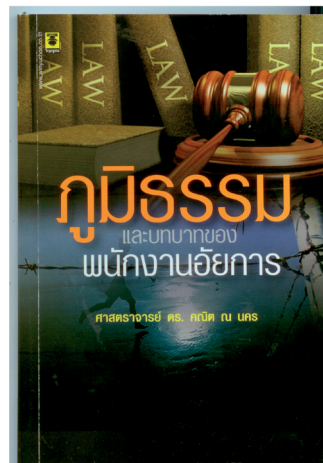
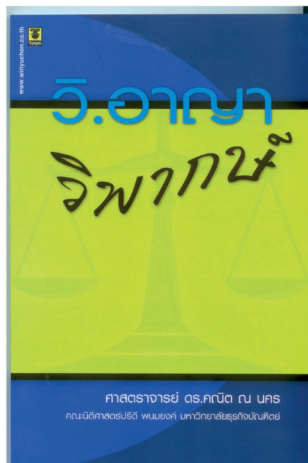
หนังสืออ่าน

Book Review

รองศาสตราจารย์ ปินิจ ทิพย์มณี*
Associata Professor Pinit tipmanee

* อาจารย์ประจำ และรองผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาทางนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ปริดิ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

* Lecturer, Associate Director, Assistant Director of the legal Research and Development Center, Pridi Banomyong Faculty of Law, Dhurakij Pundit University.

สำหรับการแนะนำหนังสือที่น่าอ่านในฉบับนี้ผู้เขียนขอแนะนำหนังสือทางด้านกฎหมายของศาสตราจารย์คณิต ญ นคร เป็นหนังสือกึ่งวิชาการที่เขียนสบายๆ แต่ทั้งหมดคงยังเต็มไปด้วยกลิ่นอายของนักวิชาการทางด้านกฎหมายแต่ใช้ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับท่าน หรือสิ่งที่ท่านต้องสัมผัสมาบอกเล่าเป็นตัวหนังสือให้อ่านง่ายขึ้น เหมาะกับนักอ่านที่สนใจความรู้ในสาขากฎหมายตัวอย่าง เช่น “หักดิบกฎหมาย” ท่านได้เล่าถึงเหตุการณ์หลังการยึดอำนาจการปกครองประเทศ เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 ว่ามีการบิดเบือนกฎหมาย หรือภาษาของท่านใช้คำว่า “หักดิบกฎหมาย” ตามชื่อหนังสือ ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของนักกฎหมายของบ้านเมืองเรา และสะท้อนให้เห็นถึงความบกพร่องของการเรียนการสอนกฎหมาย ในสถาบันการศึกษาของไทย ที่ละเลยไม่สอดแทรกจริยธรรมให้แก่ นักกฎหมายรุ่นเยาว์ ดูท่าน จะกล่าวว่าความเลวร้ายทั้งหมดที่เกิดขึ้น น่าจะมาจากระบบการศึกษาที่ไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในระดับมหาวิทยาลัย และจำเลยคนแรกของท่านก็น่าจะเป็นอาจารย์ผู้สอนกฎหมายนั่นเอง

“หักดิบกฎหมาย” เป็นการรวมบทความ ข้อเขียนดีๆ ในหลายโอกาส ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง “การบิดเบือนหรือหักดิบกฎหมาย” “หนี้ทางใจของนักเรียนทุน” “หลักธรรมของนักกฎหมาย” ฯลฯ

“วิ.อาญา วิพากษ์” เป็นหนังสือที่ท่านเล่าให้ฟังถึงกระบวนการพิจารณาโดยเฉพาะในทางอาญา ที่ท่านเป็นผู้ไขมาเป็นเวลานาน จนได้นั่งในตำแหน่งอัยการสูงสุด โดยนำมาวิพากษ์ถึงความบกพร่องที่พบในฐานะนักกฎหมายอาจมองว่าเฉยๆ รับผิดชอบได้ แต่ในความคิดของท่านมองว่าผิดทิศผิดทาง เสียเวลาหรือค่าใช้จ่ายเกินจำเป็น เหมือนคำกล่าวในทางกฎหมายที่ว่า “การดำเนินกระบวนการที่ล่าช้า ถือว่าไม่ยุติธรรม” จนมีบทความในหลายเรื่องเป็นมูลเหตุทำให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงตัวบทกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และระเบียบการดำเนินคดี

“ภูมิธรรมและบทบาทของพนักงานอัยการ” เป็นอีกเล่มหนึ่งที่ใครเป็นอัยการแล้วไม่อ่านไม่ได้ หรือผู้สนใจด้านกฎหมายควรอ่าน เพราะทั้งหมดกลั่นมาจากประสบการณ์ของผู้แต่ง

ผมขอคำพูดหนึ่งจากหนังสือที่ว่า “ภูมิธรรมของพนักงานอัยการ ก็คือมโนธรรมและความเป็นอิสระจากภายนอกประกอบกัน และภูมิธรรมของพนักงานอัยการนี้เอง จะเป็นภูมิคุ้มกันมิให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบต้องเดือดร้อนในภายหลังจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน” ซึ่งเหมาะสมกับปัจจุบันเป็นช่วงที่นักกฎหมายกลายเป็นจำเลยสังคม ดูเหมือนปัญหาต่างๆ จะเกิดมาจากนักกฎหมายเป็นต้นเหตุ มุมมองของผู้แต่งยังทันสมัยเหมาะสมกับเหตุการณ์เป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นเรื่อง “ประโยชน์ทับซ้อน” (Conflict of Interest) “เกียรติภูมิของมนุษยชาติ” (Human dignity) หรือหลักที่ว่า

“บุคคลจักต้องไม่เดือดร้อนหลายครั้งในเรื่องเดียวกัน” เป็นต้น

และอีกหลายๆ เรื่องที่อยากแนะนำ แต่อยากให้ผู้อ่านได้ติดตามเป็นชุดจะทำให้เกิดความต่อเนื่องในความคิดความบกพร่องในกระบวนการยุติธรรมของไทย และยังเชื่อว่าหลายๆ เรื่องอ่านแล้วอาจจะเรียกรอยยิ้มตรงมุมปากได้ไม่ยาก เช่น ถ้าได้อ่าน “เมื่ออัยการสูงสุดแพ้คดี” จึงอยากขอแนะนำผลงานของ 2 กุรุข้างต้น ให้ท่านผู้อ่านที่สนใจได้ลองหยิบมาอ่านแล้วท่านจะพบว่า มีอะไรหลายอย่างที่อาจเป็นแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์ในยามนี้ก็เป็นได้

